

RAZMATRANJE ZA 25. TRAVNJA 2017.

Tema:

S Marijom uz Isusa

Djevica Marija uzor vjernog i poniznog nasljedovanja Isusa

Pjesma: *O Marijo mila...*

*O Marijo mila, mi sada smo tu,
Usliši nam pjesmu daj vapaj nam čuj
Na putu života križ čeka nas ljut,
Daj Majko nam kaži ti u nebo put.*

Uvodna misao:

Marijo, ti si od samog početka htjela u potpunosti postojati i živjeti za Boga. To vidimo iz tvog potpunog predanja pozivu koji ti Bog upućuje preko arkandela Gabrijela. Ti si prva koja si povjerovala u Krista i u Njega se pouzdala. Na početku Isusova javnog djelovanja bila si žena na čije posredovanje Isus čini prvo znamenje u Kani Galilejskoj (Iv 2,18), a na svršetku Isusova života bila si prisutna pod Križem kao žena koja postaje Majkom svih živih (Iv 19, 26-27). Tvoj potpuni „DA“ primjer je svakom kršćaninu, posebnoj nama Bogu posvećenim osobama, koje se želimo bez pridržaja predati Bogu. Tvoj „DA“, Marijo, poziva nas da svoje predanje u redovničkom životu učinimo radosno i potpuno. Pitajmo se: Jesmo li spremne u sebi reći istinski „DA“ svemu što Bog od nas želi? Jesmo li poput Marije spremne vjerno slijediti Isusa u svakom trenutku svog života?

Kratka šutnja...

Pjesma: *Kao Marija da te ljubim...*

*Kao Marija da te ljubim,
Tvoju riječ da čuvam ja,
kao Marija da je nosim
sred srca svojega.*

*Samo Tebi da se klanjam,
samo Tebi predam sve,
Da Te ljubim srcem cijelim,
Kao Marija, Isuse.*

Razmatranje:

Blažena Djevica Marija bila je na ovoj zemlji slavna Majka Božanskog Otkupitelja i posebno vjerna i ponizna službenica Gospodinova. Time što je Krista začela, rodila, hranila, u hramu ga Ocu prikazala i sa svojim Sinom, dok je na križu umirao trpjela, sudjelovala je u Kristovu životu, i to u potpunoj poslušnosti, vjeri, ufanju i žarkoj ljubavi. Marijin život s Kristom počinje od časa pristanka da se na njoj izvrši volja Očeva, koji je vjerno dala kod Navještenja i koji je nepokolebljivo održala pod križem do trajnog proslavljanja na Nebu. „Ona je pamtila sve te događaje i o njima razmišljala u srcu“ (Lk 2 19,15). Marija povezuje i uspoređuje ono što je vidjela i čula, to pomno u srcu prebire i nastoji protumačiti, razumjeti... Ona raste i napreduje u vjeri. Zbog Anđelova posjeta i neuobičajena pozdrava Marija se zbunjuje i plaši, razmišlja o riječima koje je čula (Lk 1 29.34) i pita kako će to biti... I ona u svojoj vjeri nailazi na poteškoće, određene nejasnoće i sumnje (Lk 1,29.50). Usprkos tome Marija vjeruje. Prihvata Božju volju, Bogu se prepušta, u potpunosti Mu dariva sebe, svoju poslušnost, svoju budućnost i čitav svoj

život riječima: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi Tvojoj“ (Lk 1,38). Bogu je odana i otvorena, u Njega uranja, vjerna je službenica i savršena vršiteljica Njegovih riječi.

I mi sestre Služavke Malog Isusa, koju je svaku ponaosob od nas Bog uzljubio i pozvao da po nama ispuni svoj plan i da nam pokaže koliko nas voli, trebamo svojim životom pokazati da predanje Bogu, osobito služenje u ljubavi ne znači lišavanje slobode i razuma, nego projektiranje života po Božjim zapovijedima. S Bogom sve možemo, a bez Njega ne možemo ništa. Treba nam Njegova pratnja i blizina. Našim potpunim predanjem Bogu ništa ne gubimo, već, naprotiv, dobivamo ono najljepše i najveće.

U petom radosnom otajstvu krunice molimo: „Koga si Djevice u hramu našla“. Čak je i Marija izgubila Isusa i morala ga je tražiti i ponovno naći. Tražila ga je tri dana dok Ga nije našla (Lk2,45). Vrijeme u kojem živimo puno je zamki koje čovječanstvo rastavlja i udaljava od Isusa. Osjeća se jaka užurbanost u postizanju materijalnih dobara, u traženju užitaka, u traženju svega što nas udaljuje od Isusa. Pritisnuti smo brojnim napastima koje nas udaljavaju od Isusa. Zato, mi sestre Služavke Maloga Isusa, trebamo svom dušom biti uvijek spremne iznova krenuti u potragu za Isusom, tražiti Ga kao Marija dok ga ne pronađemo. Tražimo Ga u molitvi, u razmatranju Njegove Riječi, u savjesti, u poslušnosti...

Da li sam spremna uvijek vjerno i ponizno tražiti Krista? Kada Ga nađem, da li sam kao Blažena Djevica Marija spremna nasljedovati Ga u požrtvornosti, poniznosti, vjernosti i ljubavi? Jesam li spremna u svakom trenutku izgubljenima ljudima našega vremena pokazati Isusa i poučiti ih što je bitno u životu. A bitno je samo to - u duši imati i nositi Isusa.

Kratka šutnja...

Pjesma:

*Kao Marija da te ljubim,
tvoju bol da dijelim ja,
kao Marija da te pratim
sve do križa tvojega*

Samo Tebi da se klanjam...

Poticaji sluge Božjega Josipa Stadlera na štovanje Blažene Djevice Marije

Sluga Božji Josip Stadler u jednom pismu sestrama piše: „Da bl. dj. Marija nije vjerovala, ne bismo se mi mogli spasiti, niti bi Sin Božji od nje čovjekom postao. Odatle slijedi da nas je sve ona tako jako zadužila, da joj se ne možemo dostojno odužiti sve kada bismo joj dan i noć služili i hvalili je i slavili. A i Sin Božji, u koliko je uzeo tijelo od bl. dj. Marije, postao je tako veliki njezin dužnik, kako vele sv. Oci, da on u svrhu, da joj se oduži sve njezine molbe uslišava i smatra kano zapovijedi, pa ju je učinio svemogućom po milosti, što je on to po naravi; a svemoguća je ona na koljenima, jer sve moli od Isusa, a on joj nikada ništa ne može odbiti, nego po njoj čini bezbrojna čudesu u redu naravi i milosti i vječne slave... Zato ju je Isus učinio čuvaricom svoga blaga i jedinom djeliteljicom svojih milosti, da ona koga hoće oplemeni, uzvisi i obogati, da koga hoće usprkos svim zaprekama provede kroz uska vrata života ter mu osigura prijestol, žezlo i krunu Kraljevstva nebeskoga. Isus je svagda i vazda plod i Sin Marijin, a Marija je svagdje pravo pravcato stablo, koje nosi plod života, prava Majka koja taj plod proizvodi. Ta Majka jest prava majka i svake od vas. Da se sva ljubav svih dobrih majki stopi u jednu, bila bi istina jako velika, no puno je manja od ljubavi, koju majka Marija gaji spram svake od vas. Zato je od potrebe, da ju kano prave njezine kćerke štujete, čime ćete tako osigurati spasenje svoje duše. Ona vas tako voli, da joj je uvreda, ako je ne molite za sve potrebne milosti, jer joj je u tu svrhu Gospodin Isus u ruke dao, da vam ih što više dijeli. Pamтите što sv. Bonaventura, taj veliki svetac i štovatelj Marijin, tvrdi: da onaj koji Mariju zaziva, već je blažen; i zato joj vapi: O ti spase onih, koji te zazivlju. U tebe sam se, Gospo, pouzdao, i nikada se neću posramiti. U služenju nam je Marija

nedostiživi primjer, primjer kako sjediniti molitvu i rad. Molitva ne smije biti zapreka našoj službi bližnjemu. Moramo imati Marijine ruke i srce, srce otvoreno i prema Bogu i prema čovjeku. Prema Bogu koji se poistovjećuje s onima na rubu, siromasima, malenima i neznatnima. Otvaranje Bogu i čovjeku znači osloboditi se od hladne sebičnosti. A to je zapravo početak sreće i zrelosti nas za nebo. To je oznaka pravih „Božjih siromaha“. A za to nam nije potrebno mnogo: možda koji put samo jedan pohod, jedan pokret, jedna riječ. To, pak, donosi radost i mir bližnjemu i nama. To je i zalag našega spasenja, našega blaženstva. To je naš, put kojim trebamo ići. *(Preuzeto iz knjige: Moja je snaga u Gospodinu od Pave Jurišića, 2016. godina, str. 193-194.)*

Kratka šutnja...

Pjesma:

*Kao Marija da te ljubim,
tvoj put da slijedim ja,
kao Marija da ti služim,
da ti predam život sav.*

Samo tebi da se klanjam...

Svjedočanstva pokojnih sestara Služavki Maloga Isusa o štovanju Blažene Djevice Marije

S. M. Natalija Franciska Menčik (+1907.) bila je izvanredno strpljiva, bolovala je od tuberkuloze. Umrla je na blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije Elizabeti 31. svibnja. Marija je došla po svoju štovateljicu da je u nebu nagradi za sve boli i patnje koje je iz ljubavi prema njoj podnijela na zemlji.

S. M. Atanazija Marija Lanović (+1915.) bila je vrlo vesela, bistra i vrijedna sestra. Poslije novicijata je prala rublje u „Betlehemu“, a za vrijeme rata je dvorila ranjenike u bolnici. Imala je veliko pouzdanje u Boga i Bl. Djevicu Mariju. Bolovala je od tuberkuloze. Na blagdan Bezgrješnog začeca bl. Djevice Marije, 8. prosinca blaženo je preminula na filijali „Doloroza“. Došla je po nju Bezgrješna koju je za života toliko ljubila i štovala.

S. M. Asumpta Justina Pallatin (+1938.) posebno se odlikovala u posluhu, pokoravala se u svemu, bez ispitivanja, bez oklijevanja. U požrtvovnosti i radu joj nije bilo ravne. Nizala je kronicu za kronicom i tako slavila Gospu koju je posebno štovala. Posebno se brinula za cvijeće i ono je uspijevalo da ga je uvijek imala za kapelu i Gospin oltar. Na njezinom noćnom ormariću bio je kip Gospe Lurdske sav u cvijeću. Cijeli je život nastojala sve raditi pred Gospinim očima. Uspjelo joj je dva puta hodočastiti u Lurd. Po povratku iz ovog Gospinog svetišta puna su joj usta bila slave i pripovijedanja o Gospi i njezinim čudesima.

Pjesma:

*Pokazuj nam stazu kud stupo Sin tvoj,
gdje svršio muku i preteški boj.
Na putu života križ čeka nas ljut,
daj Majko nam kaži ti u nebo put.*

Završna molitva:

Marijo, Majko Božja i Majko naša, uči nas sabranosti i nutarnjem životu. Daj nam spremnost slušati dobra nadahnuća i Riječ Božju. Nauči nas koliko nam je potrebna meditacija, osobni nutarnji život i molitva koju Bog vidi u tajnosti. Nauči nas vjerovati kao što si Ti vjerovala. Neka naša vjera u Boga, u Tvoga Sina i Crkvu bude uvijek čista, vedra, jaka i velikodušna. Daj da naša

ljubav bude uvijek strpljiva, dobrohotna i obzirna. Nauči nas znati u vjeri, prihvatiti čudesnost kršćanske radosti koja se rađa i umnaža po patnji, odricanju i sjedinjenju s tvojim raspetim Sinom. Neka naša radost uvijek bude iskrena i cjelovita da je i drugima možemo dati. Amen.

s. M. Nikolina Džavić, novakinja